

Derpaa foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til midlertidig Lov om Forbud mod Nedlægnings af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

Hertil valgtes: *Bojsen, Bruun, Degnbol, Døcker, Gisselbæk, A. P. Hansen, I. A. Hansen, Ole Hansen, Mads Jensen (Aale), Jeppesen (Drusebjerg), Mikkelsen, J. P. Møller, S. Rasmussen, Steincke og Vejstrup.*

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at de to næste Sager paa Dagsordenen behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forøgelse af Grænsegendarmet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1019).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 383).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Det er jo ikke længe siden, at det høje Ting beskæftigede sig med et Forslag af samme

Indhold som det, der nu ligger paa Tingets Bord. Den Gang enedes man kun om at forny den gældende Ordning for et kortere Tidsrum for at have nogen Frist til at behandle Spørgsmaalet mere udførligt. Da Lovforslaget derefter fremsattes paa ny, udtalte jeg i det andet Ting — og jeg vil gerne atter sige det her —, at det synes mig betænkeligt at vedtage Forlængelse af den Kødordning, som vi har haft løbende i den sidste Tid, uden samtidig at foretage en Foranstaltning til at hindre, at Prisen paa levende Kvæg gaar saa højt i Vejret, at derigennem de Forbrugerpriser, der ligger til Grund for hele Ordningen, og til hvilke Staten yder betydelige Tilskud, ikke kan overholdes. Jeg henviste i saa Henseende i Folketinget til, at jeg allerede for længe siden havde forelagt for Tinget et Forslag om at indføre Maksimalpris paa levende Kvæg. Rigsdagen har jo ellers ikke noget imod at bekende sig til det Princip, at naar der er Maksimalpris paa en Vare, maa Maksimalprisen overhovedet indføres paa alle Varens Stadier, saavel paa det oprindelige Produkt som paa det færdige. Her har der som bekendt hidtil kun været Maksimalpris paa det færdige Produkt. Det Lovforslag, jeg i sin Tid fremsatte, nød ikke Fremme. Jeg har derfor ment, at det var ønskeligt, at disse to Spørgsmaal toges op ved den fornyede Behandling af Kødloven. Og at indføre Maksimalpris paa levende Kvæg synes nødvendigt ikke mindst af Hensyn til Mellemandelen, hvis Stilling blev vanskelig, efterhaanden som Prisen paa levende Kvæg steg. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at den nu er naaet 25—30 Øre pr. kg levende Vægt op over, hvad den var, da Kødordningen blev vedtaget. Hvorledes er nu denne Stigning fremkommet? Ja, den almindelige Opfattelse — og den er vistnok ogsaa den rigtige — er den, der for et Øjeblik siden forkyndtes fra Talerstolen i Folketinget af de konservative Talere, at Stigningen skyldes den forøgede Købeevne, som Statens Tilskud til Forbruget betyder; den har virket stimulerende ind paa Producentens Pris. Der har været flere og flere, der har kunnet købe Kød, og derfor har Producenten kunnet lade Prisen gaa i Vejret. Derved er Mellemandelen kommet i den vanskelige Stilling, som den har klaget højt over. Dette Forhold løses samme Øjeblik, man ogsaa fastlægger en Maksimalpris paa levende Kvæg, der staar i Forhold til Maksimalprisen paa det færdige Produkt. Imidlertid har Folketinget været af den Opfattelse, saaledes